

Arrest

nr. 160 573 van 21 januari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 april 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. VANHOECKE en van advocaat S. MATROYE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 mei 2012 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 25 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard met toepassing van artikel 9ter, § 3, 2° van de vreemdelingenwet, met name omdat zijn identiteit onvoldoende was aangetoond. Tegen deze beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die bij arrest nr. 96 017 van 29 januari 2013 de beslissing vernietigt.

Op 16 april 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris opnieuw een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 25 juli 2012 onontvankelijk wordt verklaard met toepassing van artikel 9ter, § 3, 1° van de vreemdelingenwet, aan verzoeker ter kennis gebracht op 20 april 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 21.05.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

M., K. (R.R.: ...)

Geboren te El Hachem op (...)1966

Nationaliteit: Algerije

Laatst gekende adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 - 1° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; de aanvraag bevat niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België.

In de aanvraag d.d. 21.05.2012 werd als feitelijke verblijfplaats het adres opgegeven: (...) te Kortrijk. Dat na woonstcontrole uitgevoerd door de Lokale Politie van Kortrijk op 14.03.2013, 19.03.2013, 21.03.2013, 22.03.2013 en 26.03.2013 gebleken is dat betrokkene niet op dit opgegeven adres verblijft. Bijgevolg stemt het in de aanvraag opgegeven adres niet overeen met het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België. Dat betrokkene niet het adres van zijn nieuwe verblijfplaats meedeelde aan onze diensten. Derhalve ontbreekt het bewijs of betrokkene daadwerkelijk en feitelijk in België verblijft. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).”

Op 11 juni 2013 dient verzoeker wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 11 juli 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard om reden dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Tegen deze beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad gekend onder het rolnummer X

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een

nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het beroep tegen de bestreden beslissing strekt ertoe vast te stellen dat verzoeker weldegelijk woonachtig was op het opgegeven adres en dat de medische problematiek waaraan hij lijdt ten onrechte niet is onderzocht. Uit de aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op 21 mei 2012 en de bijgevoegde medische stukken blijkt dat verzoeker lijdt aan “schizofrenie” en de volgende medicatie kreeg toegediend, met name “Abilify”.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 11 juni 2013 wederom een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen heeft ingediend met dezelfde medische problematiek, met name “schizofrenie” en waarbij hij eveneens dezelfde medicatie krijgt toegediend, met name “Abilify”. In deze zaak werd een medisch advies gegeven op 11 juli 2013 en werd de medische problematiek onderzocht en beoordeeld. Verzoeker getuigt niet langer van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvechten van de onontvankelijkheidsbeslissing van 16 april 2013 gelet op het feit dat de toen aangebrachte medische problematiek ondertussen is onderzocht en beoordeeld. Het feit dat met betrekking tot de aanvraag van 11 juni 2013 eveneens een onontvankelijkheidsbeslissing is genomen doet aan deze vaststelling geen afbreuk. Ter terechtzitting verklaren beide partijen zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Het annulatieberoep moet onontvankelijk worden verklaard wegens gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend zestien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN